

henbist til et Udvalg paa 11 Medlemmer, jeg tillader mig at foreslaa det samme i Aar.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag af Leth.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om en forandret Affattelse af §§ 30, 41, 42 og 43 i Lov af 12te Juli 1867 om Valgene til Rigsdagen.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1951 ff.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Leth): Paa mine ærede Medforslagsstilleres og egne Begne skal jeg kun sige ganske faa Ord om dette Lovforslag. Det har jo, som det vil være i det høje Ting's Grindring, flere Gange foreligget det høje Ting. Det gaar ud paa en Foranstaltning, som jeg tror at kunne sige maa være i alle Partiers velforsaaede Interesse, forudsat at ethvert politisk Parti ønsker klart at faa frem, hvor mange Bælgeres Tilslutning det har eller ikke har; men Forslaget sigter tillige paa, som jeg havde Lejlighed til at nævne for et Øjeblik siden, at forbynde det Valgtryk, som vi her have, og som det, i det mindste i en Betænkning angaaende Stelforvalget i sin Tid blev udtalt, var blevet øvet ikke blot fra en, men endog saa fra flere Sider under det nævnte Valg, et Valgtryk, over hvilket vi vide, at der ofte og gentagende er klaget stærkt. Det, som tilsigtes ved det foreliggende Forslag, er at indføre hemmelig Afstemning ved Valgene til Folketinget. Det har ikke været vanskeligt at affatte Lovforslaget, efter som vi jo kende de Forbilleder, som man har i en Række europæiske Stater i den Retning, og de ere jo let tilgængelige for Rigsdagens Medlemmer. Det er med disse Forbilleder for Øje og under stadig Hensyntagen til dem, at Lovforslagets Bestemmelser ere affattede. Dog er der den Forstel, at, saa vidt mig bekendt, har man i andre Lande og da navnlig ogsaa i England, hvorfra vi have hentet vore nugældende Regler om Valgene til Folketinget, opgivet den Tiltale fra Kandidaternes Side paa selve Valgdagen,

som vi endnu kende, og som fordrer, at Bælgerne komme til Stede paa selve Valgdagen og paa selve Valgstedet og der afgive deres Stemme. Det er man gaaet bort fra i England og, saa vidt jeg har set, ogsaa i andre Stater, som have indført hemmelig Afstemning ved Valgene. Forslagsstillerne have imidlertid troet ikke at behøve at gøre det her i Landet under vore smaa Forhold, hvor Valgrefene ere saa smaa, og de synes jo efter et Forslag, som gentagne Gange er forelagt her i Tinget og som ogsaa foreligger i Aar, at ville blive endnu mindre, et Forslag, om hvilket jeg for mit Vedkommende maa antage, at man kan forvente, at det vil blive ført til Ende i nærværende Samling, siden der allerede foreligger en Betænkning saaledes at man kan tage fat, hvor man sidst slap, og hvorefter der tillige ikke synes at være nogen principiel Uoverensstemmelse mellem Regeringen og Flertallet af det Udvalgs Medlemmer, som have udtalt sig i den Betænkning, jeg sigter til. Jeg siger altsaa, at vore Forhold ere saa smaa, at Forslagsstillerne have forment, at man ikke behøvede at give Afkald paa Valgtalen, men at det vil været muligt — og det er det efter min Overbevisning — med samme Lethed og i samme Tidrum, ja maasse i endnu kortere Tid, at gennemføre den skriftlige Afstemning der foreslaas her i Lovforslaget, end den, der nu for Tiden finder Sted. Man vil derved opnaa, at Raarngen vedblivende kan blive afgørende, hvor dette vil ske efter de nugældende Regler, og at man i saa Tilfælde vil spare den Mejlighed, der følger af en skriftlig Afstemning, hvor en saadan ikke er nødvendig. Det var imidlertid af de oprindelige Forslagsstillere, Ole Christensen, der ikke mere er Medlem af Tinget, og mig, forudsat, at der mulig maatte være nogle, som maatte ønske at følge Udlandets Eksempel, saa at Afstemningen fandt Sted omkring i selve Kommunerne, naturligvis hemmeligt og ordnet efter Regler, som gav tilstrækkelig Betyrrelse. Et saadant Forslag havde vi derfor udarbejdet ved Siden af dette, og vi søjede det til som subsidiært i den over Lovforslaget afgivne Betænkning. Dette Forslag blev principalt optaget af det ærede Medlem fra Kallundborg (M. Sørensen), som under Debatten her i Salen kaldte det for sit Forslag, hvilket dog ikke havde at betyde, at han havde sat en eneste Tanke eller et eneste Ord ind deri. Hvor vidt man nu maatte komme der til, eller hvor vidt man, hvad jeg dog maa anbefale baade paa Medforslagsstilleres og egne Begne, maatte tro at kunne gennemføre hemmelig Afstemning til Folketinget i den Skikkelse, som Lovforslaget